



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **T. R.**, narozený „X“, státní příslušnost Ukrajina,
bytem „X“,
zastoupený JUDr. Petrem Novotným, advokátem,
sídlem Archangelská 1, 100 00 Praha 10,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2017, č. j. MV-65338-4/SO-2016,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 7. 3. 2017, č. j. MV-65338-4/SO-2016, jímž Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 23. 3. 2016, č. j. OAM-220-11/ZR-2016. Správní orgán I. stupně svým rozhodnutím zrušil žalobci dle § 46e odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 14. 8. 2017 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) platnost zaměstnanecké karty a stanovil žalobci podle § 46e odst. 2 zákona o pobytu cizinců lhůtu k vycestování z území České republiky 30 dnů od právní moci rozhodnutí. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud zrušil též rozhodnutí správního orgánu I. stupně a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce namítal, že správní orgány porušily § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a neopatřily si dostatečné podklady pro své rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 2 téhož zákona. Uvedl, že dne 25. 8. 2015 podal u správního orgánu I. stupně žádost o souhlas se změnou zaměstnavatele nebo pozice. Správní orgán I. stupně se žalobcem zahájil řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty, neboť žalobce ke dni 20. 4. 2015 ukončil pracovní poměr u zaměstnavatele Holzpack CZ, s.r.o. Žalobce konstatoval, že v průběhu správního řízení uváděl, že důvodem ukončení pracovního poměru byla skutečnost, že byl zaměstnavatelem nucen pracovat více hodin, než bylo ujednáno v pracovní smlouvě, a že za práci nedostával žádnou odměnu. Byl toho názoru, že vzhledem k faktickým okolnostem případu lze toto subsumovat pod zákonný důvod okamžitého zrušení pracovního poměru podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“), neboť zaměstnavatel nevyplatil žalobci mzdu v plné výši. Podle názoru žalobce neexistoval jakýkoli důvod pro zrušení platnosti zaměstnanecké karty. Nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí žalobce spatřoval dále v porušení § 2 odst. 4 správního řádu. Poukázal na to, že na území České republiky žije již od roku 2015 a za tuto dobu si zde vybudoval pevné společenské vztahy a vazby, a proto nemá zájem se vrátit zpět na Ukrajinu, kde již nemá potřebné zázemí, ani důvod nadále žít. Zdůraznil, že správní orgány se měly zabývat i přiměřeností dopadů svých rozhodnutí do soukromého života ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců, což se však v potřebném rozsahu nestalo.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Uvedl, že žalobní námitky jsou téměř shodné s námitkami uvedenými v odvolání žalobce, a proto odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, ve kterém byly odvolací námitky vypořádány. Dále poukázal na to, že v případě postupu dle § 46e odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců nemají správní orgány povinnost posoudit dopady rozhodnutí do soukromého a rodinného života.

Ústní jednání soudu

4. Právní zástupce žalobce se z ústního jednání soudu nařízeného na 4. 9. 2019 omluvil.
5. Pověřený pracovník žalovaného při jednání soudu konaném dne 4. 9. 2019 navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu. Dále uvedl, že náhradu nákladů soudního řízení nepožaduje a výslovně se jí vzdává.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty třiceti dnů ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanoví § 172 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však nebyly v projednávané věci zjištěny.
7. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po provedeném jednání dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Předmětem tohoto soudního řízení byla rozhodnutí správních orgánů, kterými byla zrušena platnost zaměstnanecké karty žalobce podle § 46e odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Podle tohoto ustanovení *[m]inisterstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37 a dále, jestliže pracovní poměr cizince skončil; v případě rozvázání pracovního poměru cizince výpovědí z některého z důvodů uvedených v § 52 písm. a) až e) zákoníku práce nebo dohodou z týchž důvodů anebo okamžitým zrušením podle § 56 zákoníku práce se zaměstnanecká karta zruší, jestliže doba trvání nezaměstnanosti cizince přesáhla 3 po sobě jdoucí měsíce a cizinec v této lhůtě nepožádal ministerstvo o udělení souhlasu podle § 42g odst. 7 nebo mu tento souhlas nebyl udělen.*
9. V posuzované věci není mezi účastníky sporu o tom, že žalobci byla vydána zaměstnanecká karta s platností do 30. 4. 2017. Dále není sporu o tom, že žalobce byl zaměstnán u společnosti Holzpack CZ, s.r.o., od 20. 3. 2015 do 20. 4. 2015.
10. Žalobce v žalobě především namítal, že pracovní poměr ukončil z toho důvodu, že byl zaměstnavatelem nucen pracovat více hodin, než bylo ujednáno v pracovní smlouvě, a že za práci nedostával žádnou odměnu, a proto se domníval, že fakticky došlo k okamžitému zrušení pracovního poměru zaměstnancem podle § 56 odst. 1 písm. b) zákoníku práce. K této námitce je nutno především zdůraznit, že pracovní poměr žalobce u výše uvedeného zaměstnavatele byl rozvázán písemnou dohodou bez udání důvodu ve smyslu § 49 zákoníku práce, byť žalobce v průběhu správního řízení tvrdil, že tak učinil pod nátlakem zaměstnavatele (srov. podání žalobce ze dne 18. 3. 2016, popřípadě jeho odvolání z 5. 4. 2016).
11. Soud dále zdůrazňuje, že podle § 72 zákoníku práce *[n]eplatnost rozvázání pracovního poměru výpovědí, okamžitým zrušením, zrušením ve zkušební době nebo dohodou může jak zaměstnavatel, tak i zaměstnanec uplatnit u soudu nejpozději ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy měl pracovní poměr skončit tímto rozvázáním.* O žalobě na neplatnost rozvázání pracovního poměru dohodou rozhodují soudy v občanskoprávním řízení, přičemž lhůta 2 měsíců k podání žaloby je prekluzivní, což znamená, že po jejím marném uplynutí právo zaniká a platnost rozvázání pracovního poměru už poté nemůže být soudem přezkoumávána.
12. Pro projednávanou věc je rozhodující, že správní soudy nejsou oprávněny přezkoumávat platnost dohody o rozvázání pracovního poměru, k tomu jsou povolány soudy rozhodující Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v občanskoprávním řízení. Podstatná je též skutečnost, že žalobce netvrdil, že by žalobu na neplatnost dohody o rozvázání pracovního poměru ve lhůtě podle § 72 zákoníku práce uplatnil a ani z tohoto důvodu ve správním řízení nepožádal o přerušení řízení. Z těchto důvodů soud považuje dohodu o rozvázání pracovního poměru mezi žalobcem a společností Holzpack CZ, s.r.o., za platnou a z této skutečnosti soud musí stejně jako správní orgány v projednávaném případě vycházet, neboť dohoda o rozvázání pracovního poměru žalobce nebyla příslušným orgánem určena neplatnou. Žalobce se tudíž mylí, pokud se domnívá, že lze dohodu o rozvázání pracovního poměru kvalifikovat jako okamžité zrušení pracovního poměru ze strany zaměstnance dle § 56 odst. 1 písm. b) zákoníku práce, jestliže tvrdí, že skutečným důvodem ukončení pracovního poměru bylo, že byl zaměstnavatelem nucen pracovat více hodin, než stanovovala pracovní smlouva, a že mu nebyla vyplacena mzda nebo její část. Pokud skutečným důvodem ukončení pracovního poměru byly výše uvedené důvody, soud zdůrazňuje, že žalobci nic nebránilo v tom, aby v souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt* podal žalobu na určení neplatnosti dohody o rozvázání pracovního poměru. Jestliže však dohodu o rozvázání pracovního poměru bez uvedení důvodů ukončení pracovního poměru uzavřel (podepsal) a ani nepožadoval určení její neplatnosti, nemůže správními orgány v této věci oprávněně vytýkat, že vycházely z platné dohody o rozvázání pracovního poměru, ve které nebyl obsažen žádný důvod.

13. Za této situace dospěly správní orgány ke správnému závěru, že pracovní poměr skončil, a proto musely přistoupit v souladu s § 46e odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců ke zrušení platnosti jeho zaměstnanecké karty. Soud dále zdůrazňuje, že žalobci ani nesvědčil žádný z důvodů obsažených v daném ustanovení v části věty za středníkem, neboť k ukončení jeho pracovního poměru nedošlo výpovědí z některého z důvodů uvedených v § 52 písm. a) až e) zákoníku práce nebo dohodou z týchž důvodů anebo okamžitým zrušením podle § 56 zákoníku práce. Nadto soud poukazuje na to, že žalobce podal žádost o souhlas se změnou zaměstnavatele dne 25. 8. 2015, tj. po více než 3 měsících trvání jeho nezaměstnanosti (od 21. 4. 2015); ani z tohoto důvodu by v případě žalobce nebylo možno aplikovat § 46e odst. 1 písm. b) část věty za středníkem zákona o pobytu cizinců. Správní orgány tedy rozhodly zcela správně a námitky žalobce o nezákonnosti jejich rozhodnutí jsou nedůvodné.
14. Za této situace, kdy žalobce uzavřel se svým zaměstnavatelem dohodu o rozvázání pracovního poměru, u níž nebyla prohlášena její neplatnost, soud nehledává důvodnou námitku žalobce o porušení § 3 správního řádu a o tom, že si neopatřily dostatek podkladů. Soud považuje sdělení bývalého zaměstnavatele žalobce o tom, že k ukončení pracovního poměru se žalobcem došlo dohodou bez udání důvodů, což potvrdil sám žalobce, za zcela postačující k tomu, že byl ze strany správních orgánů zjištěn skutkový stav způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem projednávaného případu.
15. Zcela nepřipadná je i obecná námitka žalobce, že došlo k porušení § 2 odst. 4 správního řádu, neboť správní orgány rozhodly zcela v souladu s § 46e odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců a jejich rozhodnutí odpovídalo okolnostem daného případu.
16. K námitce žalobce, že se správní orgány měly zabývat přiměřeností dopadů jsvých rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života, soud předně poukazuje na judikaturu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Nejvyššího správního soudu, podle které § 174a zákona o pobytu „*stanoví pouze to, jakými okolnostmi se má správní orgán zabývat v případech, kdy je povinen zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona. Na základě daného ustanovení však nelze určit, u kterých rozhodnutí má správní orgán povinnost přiměřenost dopadů zkoumat. To je nutno zhodnotit na základě jiných částí právního řádu než § 174a zákona o pobytu cizinců ...*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2017, č. j. 9 Azs 288/2016-30, www.nssoud.cz). V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud dospěl k jednoznačnému závěru, že povinnost posuzovat přiměřenost dopadů rozhodnutí se netýká všech rozhodnutí vydávaných podle zákona o pobytu cizinců, ale pouze některých. V § 46e odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců není o posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí o zrušení platnosti zaměstnanecké karty do soukromého a rodinného života cizince žádná zmínka. Ze systematického výkladu zákona proto vyplývá, že v případě rozhodnutí podle § 46e odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců se přiměřenost jeho dopadů do soukromého a rodinného života cizince neposuzuje. Správní orgány proto nepochybily, pokud přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce blíže nezkoumaly, což platí tím více, že žalobce ve správním řízení ani vůbec netvrdil, že by došlo k nepřiměřenému zásahu do jeho soukromého a rodinného života. I tato námitka je tedy nedůvodná.

17. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 4. září 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)